

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku;
- obciążenie EUIPO i spółki Red Bull kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 54 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z jego art. 8 ust. 1 lit. b).

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2017 r. – Marriott Worldwide/EUIPO – Graf (Przedstawienie uskrzydłonego byka)

(Sprawa T-151/17)

(2017/C 129/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Marriott Worldwide Corp. (Bethesda, Maryland, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: A. Reid, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Johann Graf (Gumpoldskirchen, Austria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Johann Graf

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie uskrzydłonego byka) – unijny znak towarowy nr 10 511 723

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 stycznia 2017 r. w sprawie R 165/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;

- Naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 53 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2017 r. – Deichmann/Komisja

(Sprawa T-154/17)

(2017/C 129/55)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Deichmann SE (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Willems, S. De Knop i M. Meulenbelt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/2257 z dnia 14 grudnia 2016 r. nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz wyprodukowanych przez Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd., Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd. i Fujian Sunshine Footwear Co. Ltd. i wykonującego wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 5 ust. 1 i 2 TUE z powodu braku podstawy prawnej dla przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia. Pomocniczo strona skarżąca odnosi, że Komisja nie była kompetentna do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 266 TFUE z powodu zaniechania przyjęcia środków koniecznych dla wykonania wyroku Trybunału z dnia 4 lutego 2016 r. C & J Clark International (C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74).
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 1 ust. 1 i art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 2016/1036⁽¹⁾ oraz zasady pewności prawa na skutek wprowadzenia cel antydumpingowych na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami w okresie obowiązywania rozporządzeń 1472/2006⁽²⁾ i 1294/2009⁽³⁾.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 21 rozporządzenia (UE) nr 2016/1036 z powodu wprowadzenia cel antydumpingowych bez ponownego dokonania oceny interesów Unii. Zdaniem strony skarżącej podjęcie decyzji o tym, że wprowadzenie cel antydumpingowych leży w interesie Unii, było w każdym razie oczywiście błędne.